

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ - ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ὅπως μᾶς τήν ἀφηγεῖται μέσα ἀπό τό Ἱερό Εὐαγγέλιο ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ἀναφέρεται σέ ἓνα θαυμαστό συμβάν πού ἔλαβε χώρα κατά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Ἰησοῦ στήν πόλη τῆς Ἱεριχούς. Εἶναι δέ ἀπό τίς τελευταῖες περιοδεῖες τοῦ Ἰησοῦ κατά τήν ἐπίγεια δράση του.

Στήν πόλη ἐκείνη ζοῦσε ἓνας τυφλός ὁ ὁποῖος λόγῳ τοῦ προβλήματος αὐτοῦ δέν μπορούσε νά ἐργαστεῖ καί γιά τόν λόγο αὐτό ἐπαιτοῦσε ἀπό τούς ἀνθρώπους ἐκεῖ νά τόν βοηθήσουν γιά νά ζήσει. Αὐτό προφανῶς καί συνέβαινε γιά πολλά χρόνια, καί σίγουρα ὅλη αὐτή ἡ κατάσταση εἶναι πολύ ὀδυνηρή γιά τόν ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο, νά μή μπορεῖ νά βλέπει καί νά εἶναι ἀναγκασμένος νά ζεῖ ἀπό τήν ἐλεημοσύνη τῶν συνανθρώπων του.

Ὅταν ἄκουσε πῶς στό πλῆθος πού διέρχονταν ἐκείνη τήν στιγμή τήν πόλη εἶναι καί ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, καί ὅτι περνάει ἀπό μπροστά του, ἐβόησε, ἔβγαλε δηλαδή μεγάλη φωνή, καί τί εἶπε ὁμως... Αὐτό ἔχει ἴσως τήν μεγαλύτερη σημασία, «Ἰησοῦ Υἱέ Δαβίδ ἐλέησόν με». Μέ τήν ἔκφραση, «Υἱέ Δαβίδ», ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκήρυξε σέ ὅλους ὅσους βρισκόταν ἐκείνη τήν στιγμή ἐκεῖ, ποιός εἶναι ὁ μεσσίας πού περίμεναν τόσο καιρό. Ὁ τυφλός τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἀναγνωρίζει τόν Θεό, βλέποντας τον μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς, καί κηρύττει Θεό σέ ὅλους τούς συνανθρώπους του. Ἐκεῖνοι γιά πολλά χρόνια ἀνταποκρίνονται στήν ἐπαιτεία του καί ἔτσι μπορεῖ καί ζεῖ. Ἐκεῖνος ἀνταμείβεται γιά τήν πίστη του ἀπό τόν Χριστό, λαμβάνοντας μέ θαυμαστό τρόπο τό φῶς του. Ἀλλά ὁμως, πρῖν ἀκόμη ἀναβλέψει, φωτίζει τούς συνανθρώπους του ἀποκαλύπτοντας τόν σωτήρα «Κύριε Υἱέ Δαβίδ ἐλέησόν με». Μιά πρόταση, τρεῖς μόνο λέξεις, πού ἀκόμη καί σήμερα παραμένουν ἐπικαίρες καί ἀποτελοῦν τήν συντομότερη ἀλλά βασική προσευχή κάθε ἀνθρώπου.

Ὅμως αὐτός ὁ ἄνθρωπος παρ' ὅτι τυφλός εἶχε θά λέγαμε ἀρετές, εἶχε πνευματική ὄραση, εἶχε πίστη στόν Χριστό χωρίς νά τόν ἔχει δεῖ ποτέ του ἀλλά εἶχε ἀκούσει γιά τά διάφορα θαύματά του καί γνώριζε πῶς ἐκεῖνος εἶναι ὁ σωτήρας, μεσσίας τοῦ κόσμου. Νά γιατί λοιπόν αὐτός ὁ ἄνθρωπος παρ' ὅτι τυφλός ὑπερετεροῦσε ἔναντι τῶν ἄλλων πού ἔβλεπαν τόν Ἰησοῦ. Καί τελικά γιά αὐτό καί βραβεύτηκε ἀπό ἐκεῖνον πού εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου.

Ὁ τυφλός αὐτός ἄνθρωπος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς γιά ἐμᾶς, ἀδελφοί μου, συμβολίζει τούς ταπεινούς καί καταφρονημένους τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλά καί τήν πνευματική κατάσταση τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἡ ὁποία δυστυχῶς ἔχει μειωμένη ὄραση. Παράδειγμα πρὸς μίμηση πρέπει νά ἀποτελεῖ ὁ τυφλός τῆς περικοπῆς γιά ἐμᾶς, βλέποντας τήν ἐμμογή του νά φωνάζει δυνατά τόν Ἰησοῦ μεσσία, σωτήρα δηλαδή τοῦ κόσμου, δεῖγμα ὅτι πρέπει καί ἐμεῖς νά ἐμμένουμε στήν προσευχή μᾶς ἔστω κι ἂν πολλές φορές τά αἰτήματά μας δέν ὑλοποιοῦνται σύντομα. Πρέπει νά γνωρίζουμε ὁμως πῶς ὁ Θεός δέν ἀδιαφορεῖ γιά κανένα αἶτημα τῶν ἀνθρώπων ἀρκεῖ αὐτό νά εἶναι γιά πνευματική καί ψυχική ὠφέλεια.

Σήμερα δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος ἔχει ψυχική τύφλωση, τύφλωση τοῦ νοός, ἄλλος ἀπὸ ἐμᾶς λιγότερο ἄλλος περισσότερο. Ἡ θεραπεία γιὰ τὴν τύφλωσή μας αὐτὴ εἶναι νὰ φωνάζουμε καὶ ἐμεῖς ὅπως ὁ τυφλὸς τῆς περικοπῆς, Κύριε Υἱέ Δαβὶδ ἐλέησόν με, καὶ ἔτσι θὰ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ μᾶς θεραπεύσει.

π. Ἰωάννης Λεοντάρης
ἐφημέριος Ἁγίου Νικολάου Μαρμάρων